

Kis Pál István:

Kerengve jönnek

(2004. március 11. Madrid)

Kerengve jönnek a szavak az égből,
hajdani kipusztult madarak
jönnek, hogy hozzanak
hírt a készülő csöndnek,
hangtalan verdeső dalomhoz
rebbenő szárnyakat
hozva köröznek

...feláldozták testét,

véres utóvéd lett,
csak a tanúságát
félti türelemmel,
madara, ha idők
jégtavába fagyott
folytatni a röptét,
szárnyat ölt az ember...

Jönnek a nászra a hangok a mélyből,
s ahogy a fohással kiszakadt
sóhajba oltják a szavakat
siratva cédát és szüzet,
átkozva vérszagú bitangot,
sajdulja őket a fészület,
rettegik őket a harangok...

...nem kérdezi melyik
istenségtől kapta,
nem is tudja kitől
pereli reményét,
Rolandok énekén
elnémul a kürtjel
ha a vérbe fojtják
hangjukat a gégek...

és jönnek a semmi szürkületéből,
jönnek, üde kékbe sötétet
verve, szögeket vésnek
kő tenyerekbe,
s csőrük a kókoponyán
koppan, a léknek
űrt keseregve

...gyásszal, az égere meredő karral,
hívna a jövőt dalba, ha nincs is,
múltba, a mélybe, fekete angyal
várja, a végső ... Apokalipszis.

Jankovics Zoltán

Árnyvilág

Minden fa lombja
árnyéket tereget. A
favágónak is.

Dominó ez az éj, e csillag-
pöttyös fekete csontlapok:
hol fiam játéka, mit Isten
asztalán szép sorba rakott.

Baka István

Rekviem-töredék

Testünk elbukott forradalma,
vérizű lett minden falat:
törékeny nyakcsigolyád roppan
guillotín-fogsoruk alatt.

Összeállításunkban Kovács Zoltán grafika-
ját tettük közzé. Az Irodalmi rovatba szánt
írásokat, verseket, novellákat, rajzokat a
Szekszárdi Vasárnap címére várjuk.

(a szerk.)

Miatyánk közben jött egy irtó-
zatos bombazuhatag.

Remegtek a falak. Mázsás
bombák verték a várost, mert a
látrálók visszamaradtak. A nehé-
lövedékek lementek a pincékig
és öltek.

Most?!

Tovább mondjuk a Miatyán-
kot.

Géppuska kattogott, valaki
ordított odakint. Dobogás a fe-
jünk fölött, katonák. Egészen
középről dörgött a sorozat. Mély
dörrenés a tér felől. Megrezdül-
tek a falak. Gépágyú, idetalált!
Valami csikorogva zörgött. Egy-
re közelebb, közelebb. Mintha a
következő másodpercben raj-
tunk akarna keresztül gázolni
valami apokaliptikus gépállat.
Tank! Itt állt meg a falnál. Men-
jen tovább, menjen tovább! Ne
még, most még ne!!

Felhúztam a lábamat ősi véde-
kező csecsemő mozdulattal. Et-
től kezdve már nem érzékelttem
az időt. Megállt az idő, leesett a

szemhéj – hangok – lövöldözés –
suttogás – motoszkálás.

Ki sír? Miért nincs levegő?

Úgy lett reggel, hogy nem lát-
tunk világosságot, de tudtuk,
hogy itt kell lennie, mert itt az
ideje. Méregettük egymást egy
szál gyertya félhomályában. Ki
megy ki elsőnek? Senki. Valaki
kopog. Ki az?!

– Én vagyok!

Szaladtunk az ajtónak. Nem
tudom már, ki volt az ismerősök
közül odakint, de nevetett. Mi is
nevetni kezdtünk, kiabáltunk,
bömböltünk, röhögtünk, csap-
kodtuk a vállát.

Aztán megláttuk a kinti pin-
ceablakból őket is. Félelmetes
tanksapkában. Sétálnak, néze-
lődnek.

Ott egy civil is! Még egy! Nem
bántják.

Menjünk föl!

Húsvét reggele volt, a feltá-
madásé. Azóta is minden évben
nekem a legdrágább reggel.

H. Németh István

Alisca Enteriőr

Szekszárd, Széchenyi u. 23. fsz. KERESKEDŐK HÁZA

.06-20/363-2852

Ékszerek
Festmények
Műtárgyak
Hagyatékok
Antik
berendezési tárgyak
Bizományi adás-
vétele, értébecslése

Nyitva:

hétfőtől–péntekig: 9-17 óráig
szombaton: 8–12 óráig

ART-PRESS Hirdetésfelvevőhely